

RAAD VOOR VERGUNNINGSBETWISTINGEN
VOORZITTER VAN DE TWEEDE KAMER

ARREST

nr. RvVb/S/1516/0177 van 3 november 2015
in de zaak 1314/0386/SA/2/0364

In zake:

1. de heer **Jef LAURYSEN**, wonende te 2310 Rijkevorsel, De Sluis 3
2. de heer **Frank GYS**, wonende te 2310 Rijkevorsel, De Sluis 1

verzoekende partijen

tegen:

de deputatie van de provincieraad van **ANTWERPEN**

verwerende partij

Tussenkomende partijen:

1. de heer **Luc VERELLEN**
2. mevrouw **Veerle WEYTS**

bijgestaan en vertegenwoordigd door:
advocaat Reiner TIJS
kantoor houdende te 2000 Antwerpen, Nassaustraat 37-41
waar woonplaats wordt gekozen

I. VOORWERP VAN DE VORDERING

De verzoekende partijen vorderen met een aangetekende brief van 21 februari 2014 de schorsing van de tenuitvoerlegging en de vernietiging van de beslissing van de deputatie van de provincieraad van Antwerpen van 28 november 2013.

De deputatie heeft het administratief beroep van onder meer de verzoekende partijen tegen de beslissing van het college van burgemeester en schepenen van de gemeente Rijkevorsel van 14 augustus 2013 onontvankelijk verklaard.

De deputatie heeft aan de tussenkomende partijen een stedenbouwkundige vergunning verleend voor het slopen van twee woningbijgebouwen en het herbouwen van een zonevreemd woningbijgebouw en dit overeenkomstig de voortgebrachte plannen.

De bestreden beslissing heeft betrekking op de percelen gelegen te 2310 Rijkevorsel, Ahtel 54 en met als kadastrale omschrijving afdeling 1, sectie A, nummers 641N en 644D.

II. VERLOOP VAN DE RECHTSPLEGING

1.

Het verzoekschrift is in het register van de Raad ingeschreven op 26 maart 2014.

Bij beschikking van 9 juli 2014, genomen op grond van artikel 4.8.14, §1 VCRO, heeft de Voorzitter van de Raad vastgesteld dat het beroep op het eerste gezicht kennelijk niet-ontvankelijk lijkt.

De verzoekende partijen hebben een verantwoordingsnota ingediend.

De Raad heeft met het arrest van 4 augustus 2015 met nummer A/4.8.14/2015/0022 het beroep van de heer Wilfried MICHIELSEN en de heer Chris HENDRICKX kennelijk niet-ontvankelijk verklaard wegens het niet storten van het verschuldigde rolrecht.

De Raad heeft met hetzelfde arrest op grond van artikel 4.8.14, §3, derde lid VCRO als volgt geoordeeld dat het beroep niet kennelijk niet-ontvankelijk is met betrekking tot de omschrijving van het moeilijk te herstellen ernstig nadeel en dat de procedure wordt voortgezet:

“De Raad stelt vast dat de verzoekende partijen met hun verantwoordingsnota verwijzen naar “enorme psychische belasting, en een onmiskenbare weerslag op de fysieke gezondheid” die zij menen te lijden van de bestreden beslissing en daarmee inhoudelijk verwijzen naar wat zij in het inleidend verzoekschrift reeds hadden vermeld.

Weliswaar bevat het verzoekschrift geen apart onderdeel “moeilijk te herstellen ernstig nadeel”, doch bij nader onderzoek van het inleidend verzoekschrift kan afgeleid worden dat de verzoekende partijen melding maken van “morele en psychische hinder- en nadeelgehalte”, “visuele hinder en nadeel” door afbraak van “het bakovenhuis” en visuele hinder en hinder van voertuigen door de aangevraagde parkeerplaatsen voor de hoeve.

.....

OM DEZE REDENEN BESLIST DE RAAD VOOR VERGUNNINGSBETWISTINGEN

1. *Het beroep is kennelijk niet-ontvankelijk in hoofde van de eerste en de vierde verzoekende partij.*
2. *Het beroep is niet kennelijk niet-ontvankelijk in hoofde van de tweede en derde verzoekende partij .*
3. *Conform artikel 4.8.14, §3, derde lid VCRO wordt de procedure voortgezet in hoofde van de tweede en derde verzoekende partij.*

...”

2.

De verwerende partij heeft geen nota betreffende de vordering tot schorsing ingediend maar heeft wel een afschrift van het administratief dossier neergelegd. De repliek van de tussenkommende partijen betreffende de vordering tot schorsing is vervat in hun verzoekschrift tot tussenkomst.

De partijen zijn opgeroepen voor de openbare zitting van 20 oktober 2015, waar de vordering tot schorsing werd behandeld.

Kamervoorzitter Hilde LIEVENS heeft verslag uitgebracht.

De heer Frank GYS en de heer Jozef LAURYSEN die in persoon verschijnen en advocaat Reiner TIJS die verschijnt voor de tussenkomende partij, zijn gehoord.

Titel IV, hoofdstuk VIII van de Vlaamse Codex Ruimtelijke Ordening (VCRO) betreffende de Raad voor Vergunningsbetwistingen en het Besluit van de Vlaamse Regering van 13 juli 2012 houdende de rechtspleging voor de Raad voor Vergunningsbetwistingen (Procedurebesluit) zijn toegepast.

De uitdrukkelijke verwijzingen in dit arrest naar artikelen van de VCRO en van het Procedurebesluit hebben betrekking op de tekst van deze artikelen, zoals zij golden op het ogenblik van het instellen van de voorliggende vordering.

III. TUSSENKOMST

De heer en mevrouw Luc VERELLEN en Veerle WEYTS verzoeken met een aangetekende brief van 8 september 2015 om in het geding te mogen tussenkomen.

De voorzitter van de tweede kamer heeft met een beschikking van 5 oktober 2015 de tussenkomende partijen, die de aanvragers zijn van de stedenbouwkundige vergunning, toegelaten om tussen te komen in de debatten betreffende de vordering tot schorsing en vernietiging.

Een uitspraak over de ontvankelijkheid van de tussenkomst is slechts aan de orde wanneer de voorwaarden om de schorsing van de tenuitvoerlegging van de bestreden beslissing te bevelen, zijn vervuld. Zoals hierna zal blijken, is dit niet het geval.

IV. FEITEN

Op 22 april 2013 (datum van het ontvangstbewijs) dienen de tussenkomende partijen bij het college van burgemeester en schepenen van de gemeente Rijkevorsel een aanvraag in voor een stedenbouwkundige vergunning voor *“slopen van 2 woningbijgebouwen en herbouwen van zonevreemd woningbijgebouw”*.

De aanvraag is gelegen in het gehucht Achtel, vlak achter de Kapelberg en de Onze-Lieve-Vrouw kapel (de Onze-Lieve-Vrouw van Zeven Weënkapel). De Kapelberg en omgeving werden beschermd als dorpsgezicht bij ministerieel besluit van 11 februari 2008. Dit besluit werd vernietigd door de Raad van State op 3 februari 2011. Op 28 mei 2013 heeft de Vlaamse minister van Bestuurszaken, Binnenlands bestuur, Inburgering, Toerisme en Vlaamse rand de Kapelberg opnieuw als monument beschermd. De Onze-Lieve-Vrouw kapel is reeds sinds 25 maart 1938 beschermd als monument. De omgeving van de Kapelberg is niet meer beschermd.

De percelen zijn volgens de bestemmingsvoorschriften van het bij koninklijk besluit van 30 september 1977 vastgestelde gewestplan ‘Turnhout’, deels gelegen in woongebied met landelijk karakter en deels gelegen in agrarisch gebied.

De percelen zijn niet gelegen in een gebied waarvoor een goedgekeurd bijzonder plan van aanleg of ruimtelijk uitvoeringsplan geldt, noch binnen de omschrijving van een behoorlijk vergunde, niet-vervallen verkaveling.

Naar aanleiding van het openbaar onderzoek, georganiseerd van 27 mei 2013 tot en met 25 juni 2013, worden drie bezwaarschriften ingediend onder meer door de verzoekende partijen.

Het departement Landbouw en Visserij, afdeling Duurzame Landbouwwontwikkeling brengt op 14 juni 2013 een gunstig advies uit voor het slopen van een bouwvallige stalling en een bijgebouw (bakovenhuis) en verleent een ongunstig advies voor de oprichting van een residentieel bijgebouw.

Het Agentschap Onroerend Erfgoed brengt op 24 juni 2013 een gunstig advies uit.

De gemeentelijke stedenbouwkundige ambtenaar brengt op 29 juli 2013 een gunstig advies uit.

Het college van burgemeester en schepenen van de gemeente Rijkevorsel verleent op 14 augustus 2013 een stedenbouwkundige vergunning aan de tussenkomende partijen en motiveert zijn beslissing als volgt:

“ ...

Voorschriften inzake ruimtelijke ordening en bepaling van het plan en de voorschriften die van toepassing zijn en eventuele uitzonderingsbepalingen

Het projectgebied is volgens het bij Koninklijk Besluit van 30 september 1977 goedgekeurd gewestplan Turnhout, grotendeels gelegen in woongebied met landelijk karakter en deels in agrarisch gebied;

...

Overeenstemming met dit plan

De aanvraag is principieel slechts gedeeltelijk in overeenstemming met het van kracht zijnde plan en de toepasselijke planvoorschriften.

Het projectgebied is niet gelegen binnen de grenzen van een goedgekeurd plan van aanleg, noch binnen de omschrijving van een behoorlijk vergunde en niet vervallen verkaveling. Het blijft de bevoegdheid van de overheid om de aanvraag te toetsen aan de gebruikelijke inzichten en noden betreffende een goede aanleg ter plaats, gebaseerd op de eerder geciteerde voorschriften van het van kracht zijnde gewestplan.

...

Beschrijving van de bouwplaats, de omgeving

Het projectgebied situeert zich in het hart van het gehucht 'Achtel', gelegen achter de Kapelberg en in de onmiddellijke omgeving van de O.L.V.-kapel van Zeven Weeën' beschermd als monument bij K.B. d.d. 25/03/1938.

Het projectgebied is bebouwd met een voormalige langgevelhoeve "Achtel 54" bestaande uit twee woonentiteiten en een stalgedeelte. De vrijstaande schuur links van deze hoeve werd afgesplitst en bevindt zich thans op het links aanpalende kadastraal perceel. Op het huidig perceel bevinden zich achter het hoofdgebouw nog twee vrijstaande bijgebouwen t.t.z. een oud bakhuis en een oude varkensstal. Aan de oude vervallen varkensstal werden verbouwingswerken uitgevoerd waarvoor geen stedenbouwkundige vergunning was verleend en waarvan de werken ondertussen werden stilgelegd en bekrachtigd door de gewestelijk stedenbouwkundig inspecteur op 1 maart 2006 (zie historiek).

De hoeve is hoofdzakelijk gelegen in het woongebied met landelijk karakter en een klein gedeelte in agrarisch gebied.

Beschrijving van de aanvraag

De bestaande hoeve, opgedeeld in 2 wooneenheden, blijft behouden en wordt gerenoveerd en verder afgewerkt. De verbouwingswerken waarvoor een

stedenbouwkundige vergunning werd verleend, werden aangevangen, maar werden niet uitgevoerd conform de vergunde plannen. Het gebouw wordt thans zoveel mogelijk teruggebracht naar de oorspronkelijke vorm en uitzicht, mits aanpassingen naar de hedendaagse eisen van comfort en woonkwaliteit. Op het gelijkvloers worden de woonlokalen voorzien en op de verdieping de slaapkamers en sanitaire ruimten. Er kan worden aangesloten bij de motivering in de beschrijvende nota van de architect.

De bestaande stal en bakhuis worden integraal gesloopt. Het totale volume van de twee voormalige bijgebouwen wordt herbouwd door een nieuw bijgebouw dat wordt ingeplant op "perceel 1" achter de hoeve op 3 m afstand van de rechter perceelsgrens. Het gebouw wordt gedeeltelijk herbestemd als berging en gedeeltelijk als stal/berging. Het oorspronkelijk volume van de beide gebouwen B en C was 989,6 m³. Het herbouwde volume van B en C is 966 m³. Op de plaats waar vroeger de bakoven stond wordt nu de regenwaterput en de propaangastank gestoken.

De bestaande vrijstaande schuur wordt met het omliggende weiland afgesplitst en bevindt zich nu op "perceel 2".

De buitenruimte wordt volledig heraangelegd met een terras, kasseistroken en 2 parkeerplaatsen naast de voortuinstrook. De bestaande gracht die dwars over het perceel loopt wordt terug geherprofileerd. Voor de verwarming van het gebouw wordt gebruik gemaakt van propaangas waarvoor een ondergrondse propaantank gelegd.

Toetsing aan de regelgeving en stedenbouwkundige voorschriften

De aanvraag is principieel voor het gedeelte gelegen in landelijk woongebied in overeenstemming met het gewestplan en voor het gedeelte dat gelegen is in agrarisch gebied niet in overeenstemming met de voorschriften van het van kracht zijnde gewestplan.

...

Beoordeling van de goede ruimtelijke ordening

...

Functionele inpasbaarheid

In een zeer recent verleden was het perceel in kwestie, samen met de afgesplitste schuur en bijhorende grond één geheel. De hoeve werd als site reeds opgenomen op de Ferrariskaart (ca 1775) en het woonstalhuis is in haar huidige vorm terug te voeren tot ca 1883. Deze hoeve ligt op ongeveer 20 meter van de beschermde kapel.

De hoeve in kwestie bevindt zich direct achter de kapel, dus binnen het gezichtsveld van het beschermde monument. Het perceel in kwestie bevindt zich achter de Kapelberg. Het is vanzelfsprekend dat de omgeving van het projectgebied een uniek stukje historisch erfgoed is dat moet worden behouden en versterkt. De sociale, culturele en maatschappelijke functie van de "Kapelberg" en haar omgeving mogen niet in het gedrang worden gebracht. De vroegere plannen werden aangepast zodat de nu gevraagde renovatiewerken aan de boerderij geen afbreuk meer doen aan de landschappelijke beleving van de omgeving van de "Kapelberg" en het landelijk gehucht 'Achtel'.

Het aantal woongelegenheden in het hoevegebouw blijft beperkt op het bestaande aantal met name 2.

Sinds de start van de eerste vergunningsaanvraag in 2003 werd de wetgeving op de zonevrije constructies verruimd. De situatie wijzigde van een toestand waarin geen vrijstaande bijgebouwen mogelijk waren naar een toestand waar deze voormalige landbouwbedrijfsgebouwen kunnen behouden blijven door verbouwing of herbouwen. In het recente verleden werden volgens deze verruimde visie ook in de gemeente verbouwing en herbouw van zonevrije constructies beoordeeld. De toelaatbare functies in genoemde gebouwen werden limitatief vastgesteld in een uitvoeringsbesluit.

Ook de gewestelijke stedenbouwkundige ambtenaar heeft tijdens de projectvergadering d.d. 21/05/2012 bevestigd dat het samenvoegen van twee volumes naar één bijgebouw niet vanzelfsprekend is maar overwegende dat het bestaande te slopen bakhuis het doorzicht naar de tuin hindert; dat de beton platen van de voormalige stal worden vervangen door gevelstenen en dat de afstand van het bijgebouw wordt gebracht naar 3 m afstand van de rechter perceelsgrens qua perceelsordening een betere toestand oplevert. Het bijgebouw wordt als het voorliggende hoevegebouw op authentieke wijze met kwaliteitsvolle materialen gebouwd.

Groenaanplanting en verharding

Tussen de oprit en het stalgebouw worden op eenvoudige wijze rijstroken in kasseien ingewerkt in de grasvlakte. Voor het gebouw C wordt een terras aangelegd. Ook de binnenkoer wordt met kasseien verhard. De perceelsgrenzen rondom het terrein worden beplant met levende hagen (meidoorn). De scheiding met de naastliggende schuur/woning worden voorzien van een beukenhaag.

Op de plaats waar de bakoven wordt afgebroken worden twee parkeerplaatsen in dolomiet aangelegd.

Aansluitend aan het buitenterras bij de binnenkoer achter de hoeve, wordt een dichtgeslibde beek opnieuw vrijgemaakt.

Mobiliteitsimpact

Voldoende uitgeruste weg dient te worden gelezen in de zin die artikel 4.3.5 van de VCRO daaraan geeft. Het projectgebied wordt ontsloten via een wegenis over de Kapelberg die uitkomt op de gemeenteweg 'Achtel' die voldoende is uitgerust gelet op de plaatselijke toestand.

Het inplantingsplan duidt op de aanleg van twee parkeerplaatsen. Hiermee is voldaan aan de minimumvereiste om per woongegelegenheid minstens 1 parkeerplaats aan te leggen.

Het hoevegebouw blijft in zijn oorspronkelijke vormgeving behouden of wordt terug hersteld.

De schaal

Het volume van de te slopen bakoven wordt gevoegd bij het volume van de stal in betonplaten (gemeten voor de verbouwingswerken). De hoogte van het bijgebouw is niet groter dat de overige gebouwen in de directe omgeving.

Ruimtegebruik en bouwdichtheid

Door het slopen van de bakoven en het verplaatsen van dit volume naar de zijkant van het projectgebied wordt een betere perceelsordening bekomen. Het doorzicht in de tuin naar het achterliggende agrarische gebied wordt hierdoor verbeterd.

Het hoevegebouw A wordt verbonden aan het bijgebouw C wordt ingeplant op het nu in oppervlakte sterk gereduceerde perceel 1. De perceelsgrenzen worden minimaal op 3 m van de gebouwen voorzien. Het perceel 1 heeft nog een totale oppervlakte van 2070 m². De schuur D staat geïsoleerd op perceel 2 nu de vergunning voor de woning E langs De Sluis (via een aparte aanvraag ingediend) werd geweigerd. De gebouwen vormen samen geen fysisch geheel meer.

Visueel-vormelijke elementen

1.te renoveren hoevegebouw maakt nu geen voorwerp uit van de aanvraag

voorgevelbreedte: 30 m x diepte zijgevel : 14,04 m

hoogte dakrand: 3,74 m

kelder en gelijkvloers en 1ste verdieping

De architect heeft in zijn beschrijvende nota uitvoerig beschreven op welke wijze het gebouw zal teruggebracht worden naar zijn oorspronkelijke toestand.

2.te slopen bakoven

voorgevelbreedte 12 m x 10,71 m diepte zijgevel

hoogte dakrand: 3,11

3.te slopen stalgebouw (oorspronkelijke maten genomen voor het horizontaal aanpassen van de nok)

voorgevelbreedte 8,10 m x 29,60 m diepte zijgevel

hoogte dakrand 2,20 m

4.nieuw te bouwen stalgebouw: bestemming berging en stal/berging

voorgevelbreedte 7,50 m x 23 m diepte zijgevel x nokhoogte 7,45 m

hoogte dakrand : 3,65 m

De dakbedekking bestaat uit de gerecupereerde TTR-pannen die momenteel op de te renoveren hoeve liggen. Voor de gevelstenen worden dezelfde gebruikt als deze van de hoeve zodat een eenvoudig geheel wordt bekomen.

Cultuurhistorische aspecten

- De Kapelberg was samen met de omliggende hoeven beschermd als dorpsgezicht (M.B. 11/03/2008). Dit beschermingsbesluit werd vernietigd bij arrest van de Raad van State op 03/02/2011. De Kapelberg werd beschermd als monument. De procedure tot bescherming van de omgeving van de Kapelberg als dorpsgezicht is gestart. Het advies van Onroerend Erfgoed is hierin bepalend. Betrokken eigendom van hoeve en aanhorigheden maakt op zich thans geen deel uit van enige beschermingsmaatregel maar wel van een beschermingsmaatregel in aanvraag.

Voor de betrokken restauratiewerken aan de hoeve en het bijgebouw werd door Onroerend Erfgoed Vlaanderen d.d. 24/09/2012 met kenmerk 4.002/10000/D2471.8 een gunstig advies verstrekt omdat de aanvraag handelt over nog uit te voeren herstellingswerken aan het woonstalhuis en enkelhuis zoals in eerder gemaakte afspraken werd vastgelegd.

Het bodemreliëf

Er vinden geen noemenswaardige reliëfwijzigingen plaats. Voor de nieuwe stal wordt het bestaande maaiveld met 0,33 cm verhoogd.

Het is uitgesloten dat de uitgraving voor het stalgedeelte, die in het huidige ontwerp i.p.v. +/- 3 m nog slechts +/- 1,5 m diep zal zijn omdat de kelder en het zwembad geen voorwerp meer uitmaken van de aanvraag. De gebeurlijke droogzuiging zolang kan slechts worden uitgevoerd indien wordt aangetoond dat hierdoor geen nefaste gevolgen zullen zijn voor het bomenbestand van de Kapelberg.

Hinderaspecten, gezondheid, gebruiksgenot en veiligheid in het algemeen

De gastank die ondergronds zal worden voorzien veroorzaakt ongerustheid in de buurt over mogelijk

ontploffingsgevaar zo blijkt uit de ingediende bezwaarschriften.

Er wordt eveneens gevreesd dat het nieuwe bijgebouw voor wonen zal worden aangewend omdat de bouwwijze helemaal is afgestemd op woningbouw.

...

Conclusie

Het voorliggend dossier handelt over een aangepast ontwerp voor het bouwen van een bijgebouw.

De verbouwingsaanvraag voor de hoeve met 2 woonentiteiten is vergund maar nog niet gerealiseerd op "perceel 1" dat .

De wijzigingen t.o.v. eerder ingediende dossiers bestaan erin dat:

1. De schuur wordt afgesplitst op perceel 2 nu het bouwen van een woning langs De Sluis niet is vergund. De grootte van het projectgebied is +/- 2.000 m2. Woningbijgebouwen kunnen niet worden afgesplitst.

2. Het binnenzwembad wordt weggelaten uit de aanvraag. Er wordt geen kelder meer voorzien.

3. Er worden twee parkeerplaatsen voorzien aan de voorkant van de hoeve.

...

*Het college van burgemeester en schepenen volgt het advies van de gemeentelijk stedenbouwkundige ambtenaar en levert **een toelating af voor het slopen van twee bijgebouwen en het herbouwen van een woningbijgebouw.***

...

De verzoekende partijen tekenen samen met de heren Wilfried MICHIESEN en Chris HENDRICKX tegen deze beslissing op 26 september 2013 administratief beroep aan bij de verwerende partij.

De provinciale stedenbouwkundige ambtenaar adviseert in zijn verslag van 21 november 2013 om dit beroep onontvankelijk te verklaren.

De verwerende partij beslist op 28 november 2013 om het beroep onontvankelijk te verklaren en de stedenbouwkundige vergunning te verlenen overeenkomstig de plannen. De verwerende partij motiveert haar beslissing als volgt:

“ ...

2. Ontvankelijkheid:

Een afschrift van de beslissing van het college van burgemeester en schepenen werd aangeplakt op 28 augustus 2013.

De poststempel van de aangetekende brief van Frank Gys, Chris Hendrickx, Jef Lauryssen, Wilfried Michielsen, met het beroepschrift is gedateerd op 27 september 2013 en geldt als bewijs van verzending.

Bij nazicht van het beroepschrift blijkt dat niet is voldaan aan de volgende ontvankelijkheidsvereisten van de beroepsprocedure volgens art. 4.7.21 van de Vlaamse Codex Ruimtelijke Ordening en/of het uitvoeringsbesluit van 24 juli 2009:

Tegen de uitdrukkelijke of stilzwijgende beslissing van het college van burgemeester en schepenen omtrent de vergunningsaanvraag kan een georganiseerd administratief beroep worden ingesteld bij de deputatie van de provincie Antwerpen.

Indien de indiener van het beroep een natuurlijke persoon of rechtspersoon is die rechtstreekse of onrechtstreekse hinder of nadelen kan ondervinden ingevolge de bestreden beslissing, omvat het beroepschrifttevens een omschrijving van deze hinder of nadelen. Indien de indiener van het beroep een procesbekwame vereniging is, vermeld in artikel 4.7.21, §2, 3°, van de Vlaamse Codex Ruimtelijke Ordening, omvat het beroepschrift tevens een beschrijving van de collectieve belangen welke door de bestreden beslissing zijn bedreigd of geschaad. De vereisten van deze paragraaf zijn voorgeschreven op straffe van onontvankelijkheid.

In casu dient te worden vastgesteld dat uw beroepsschrift van 26 september 2013 geen omschrijving van de hinder of nadelen bevat.

In het licht van artikel 4.7.21, §2, 2° en 3° VCRO en van artikel 1, §1, tweede lid van het Beroepenbesluit dient het beroepschrift als onontvankelijk worden beschouwd.

Het beroep van Frank Gys, Chris Hendrickx, Jef Lauryssen, Wilfried Michielsen, is niet ontvankelijk.

De poststempel van de aangetekende brief van Kerkfabriek St. Willibrordus met het beroepschrift is gedateerd op 26 september 2013 en geldt als bewijs van verzending.

Bij nazicht van het beroepschrift blijkt dat niet is voldaan aan de volgende ontvankelijkheidsvereisten van de beroepsprocedure volgens • art. 4.7.21 van de Vlaamse Codex Ruimtelijke Ordening en/of het uitvoeringsbesluit van 24 juli 2009:

Tegen de uitdrukkelijke of stilzwijgende beslissing van het college van burgemeester en schepenen omtrent de vergunningsaanvraag kan een georganiseerd administratief beroep worden ingesteld bij de deputatie van de provincie Antwerpen.

De kerkfabriek kan beroep instellen op basis van:

- art.4.7.21 §2 2° als rechtspersoon die rechtstreekse of onrechtstreekse hinder of nadelen kan ondervinden ingevolge de bestreden beslissing.*
- of op basis van art.4.7.21 §2 3° als procesbekwame vereniging die optreden namens een groep wiens collectieve belangen door de bestreden beslissing zijn bedreigd of geschaad, voor zover zij beschikken over een duurzame en effectieve werking overeenkomstig de statuten.*

Indien de indiener van het beroep een natuurlijke persoon of rechtspersoon is die rechtstreekse of onrechtstreekse hinder of nadelen kan ondervinden ingevolge de bestreden beslissing, omvat het beroepschrifttevens een omschrijving van deze hinder of nadelen. Indien de indiener van het beroep een procesbekwame vereniging is, vermeld in artikel 4.7.21, §2, 3°, van de Vlaamse Codex Ruimtelijke Ordening, omvat het beroepschrift tevens een beschrijving van de collectieve belangen welke door de bestreden beslissing zijn bedreigd of geschaad. De vereisten van deze paragraaf zijn voorgeschreven op straffe van onontvankelijkheid.

In casu dient te worden vastgesteld dat uw beroepsschrift van 25 september 2013 geen omschrijving van de hinder of nadelen bevat en geen beschrijving van de collectieve belangen welke door de bestreden beslissing zijn bedreigd of geschaad.

In het licht van artikel 4.7.21, §2, 2° en 3° VCRO en van artikel 1, §1, tweede lid van het Beroepenbesluit dient het beroepschrift als onontvankelijk worden beschouwd.

Het beroep van Kerkfabriek St. Willibrordus is niet ontvankelijk.

3. Omschrijving en historiek van de aanvraag:

Het betreft de aanvraag tot het slopen van 2 woningbijgebouwen en het herbouwen van een zonevreemd woningbijgebouw.

Het projectgebied situeert zich in het art van het gehucht "Achtel", gelegen achter de Kapelberg en in de onmiddellijke omgeving van OLV-kapel van Zeven Weeën beschermd als monument.

Het projectgebied is bebouwd met de voormalige langgevelhoeve "Achel 54" bestaande uit 2 woonentiteiten en een stalgedeelte. De vrijstaande schuur links werd afgesplitst. Op het huidige perceel bevinden zich nog 2 vrijstaande bijgebouwen.

De bestaande stal en bakhuis worden gesloopt. Dit volume wordt gebruikt om een nieuw bijgebouw te plaatsen dat wordt ingeplant achter de hoeve op 3 meter van de rechterperceelsgrens. Het gebouw wordt gedeeltelijk bestemd als berging en gedeeltelijk als stal/berging.

De buitenruimte wordt volledig heraangelegd met terras, kasseistroken en 2

parkeerplaatsen naast de voortuinstrook.

Het voorliggend dossier handelt over een aangepast ontwerp voor het bouwen van een bijgebouw. De verbouwingsaanvraag voor de hoeve met 2 woonentiteiten is vergund maar nog niet gerealiseerd op perceel 1.

De wijzigingen tov eerder ingediende dossiers bestaan erin dat:

- de schuur wordt afgesplitst op perceel 2 nu het bouwen langs De Sluis niet is vergund. De grootte van het projectgebied is ong 2000m². Woningbijgebouwen kunnen niet worden afgesplitst.
- het binnenzwembad wordt weggelaten uit de aanvraag. Er wordt geen kelder voorzien.
- Er worden 2 parkeerplaatsen voorzien aan de voorkant van de hoeve.

...

5. Argumentatie beroeper:

Frank Gys, Chris Hendrickx, Jef Lauryssen, Wilfried Michielsens:

- Beroeper verwijst naar het ongunstig advies van DLO en het bondige gunstig advies van Erfgoed.
- Er moet rekening gehouden worden met het dorpsgezicht.
- De uitgevoerde werken zijn niet vergund.
- In een schrijven bijgebracht tijdens de beroepsprocedure, ontvangen op 4/12/2013, wordt extra nadruk gelegd op de erfgoedwaarde van de Kapel en omgeving en op de waarschijnlijke intenties van de bouwheer

Kerkfabriek St. Willibrordus:

- akkoord met afbraak, niet met de bouw van het nieuwe gebouw
- het nieuwe gebouw is niet in proportie met de 2 woonentiteiten
- bestemming is dubieus
- parkeerplaatsen in de voortuin zijn niet toegelaten
- niet conform VCRO
- de beoordeling door de gemeente is niet correct gebeurd
- in een schrijven bijgebracht tijdens de beroepsprocedure, ontvangen op 4/12/2013, wordt extra de bescherming van de kapel benadrukt en het advies van Onroerend erfgoed wordt in vraag gesteld.

Algemene conclusie

Het beroep van Frank Gys wordt onontvankelijk verklaard.

Het beroep van Chris Hendrickx wordt onontvankelijk verklaard.

Het beroep van Jef Lauryssen wordt onontvankelijk verklaard.

Het beroep van Wilfried Michielsens wordt onontvankelijk verklaard.

Het beroep van Kerkfabriek St. Willibrordus wordt onontvankelijk verklaard.

De deputatie sluit zich aan bij het verslag van de provinciaal stedenbouwkundig ambtenaar van 21 november 2013 gelet op bovenstaande motivering en maakt de inhoud ervan tot haar eigen motivering en gelet op de tijdens de beroepsprocedure neergelegde stukken.

BESLUIT:

Artikel 1 - Het beroep van Frank Gys, belanghebbende derde, Chris Hendrickx, belanghebbende derde, Jef Lauryssen, belanghebbende derde, Wilfried Michielsen, belanghebbende derde, tegen het besluit van 14 augustus 2013 van het college van burgemeester en schepenen van Rijkevorsel, waarbij de vergunning tot afbraak 2 woningbijgebouwen en heropbouw 1 woningbijgebouw voorwaardelijk wordt verleend, op een terrein, gelegen Achtel 54, afdeling 1, sectie A, nrs. 641 N, 644 D, wordt onontvankelijk verklaard.

Het beroep van Kerkfabriek St. Willibrordus, belanghebbende derde, tegen het besluit van 14 augustus 2013 van het college van burgemeester en schepenen van Rijkevorsel, waarbij de vergunning tot afbraak 2 woningbijgebouwen en heropbouw 1 woningbijgebouw voorwaardelijk wordt verleend, op een terrein, gelegen Achtel 54, afdeling 1, sectie A, nrs. 641 N, 644 D, wordt onontvankelijk verklaard.

*Vergunning wordt verleend overeenkomstig de voorgebrachte plannen.
...*

Dit is de bestreden beslissing.

De KERKFABRIEK SINT-WILLIBRORDUS heeft met een aangetekende brief van 17 februari 2014 bij de Raad een beroep ingesteld dat strekt tot de vernietiging van deze bestreden beslissing. Deze zaak is bij de Raad gekend onder het rolnummer 1314/0373/A/2/0353.

V. ONTVANKELIJKHEID VAN DE VORDERING TOT SCHORSING

A. Schending van artikel 4.8.11, §3, tweede lid VCRO en artikel 11, tweede lid, 7° Procedurebesluit

Standpunt van de partijen

Onder verwijzing naar artikel 11, tweede lid, 7° van het Procedurebesluit betwisten de tussenkomende partijen de ontvankelijkheid van het voorliggende verzoekschrift tot schorsing van de tenuitvoerlegging en vernietiging van de bestreden beslissing omwille van het gebrek aan omschrijving van de geschonden geachte regelgeving, stedenbouwkundige voorschriften of beginselen van behoorlijk bestuur; alsook de wijze waarop de regelgeving, stedenbouwkundige voorschriften of beginselen van behoorlijk bestuur geschonden worden.

De tussenkomende partijen stellen dat een verzoekschrift tot nietigverklaring met een vordering tot schorsing naast een uiteenzetting van de moeilijk te herstellen ernstige nadelen, ook een uiteenzetting van ernstige middelen moet bevatten. Door de afwezigheid van enig ernstig middel kunnen de tussenkomende partijen niet antwoorden op het verzoekschrift en worden hun rechten van verdediging geschonden. De tussenkomende partijen merken nog op dat de verwerende partij het administratief beroep van de verzoekende partijen onontvankelijk heeft verklaard en dat de verzoekende partijen daartegen geen enkele grief doen gelden.

Beoordeling door de Raad

1.

Artikel 4.8.3 VCRO bepaalt dat wanneer een beslissing vatbaar is voor vernietiging op grond van artikel 4.8.2 VCRO de Raad de schorsing van de tenuitvoerlegging ervan kan bevelen overeenkomstig de bepalingen van afdeling 3, onderafdeling 4.

Artikel 4.8.2, tweede lid VCRO bepaalt dat de Raad de bestreden vergunnings-, validerings- of registratiebeslissing vernietigt wanneer die beslissing onregelmatig is en dat een beslissing onregelmatig is wanneer zij in strijd is met regelgeving, stedenbouwkundige voorschriften of beginselen van behoorlijk bestuur.

Artikel 11, tweede lid, 7° van het besluit van de Vlaamse Regering van 13 juli 2012 houdende de rechtspleging voor de Raad voor Vergunningsbetwistingen bepaalt dat een verzoekschrift een omschrijving van de geschonden geachte regelgeving, stedenbouwkundige voorschriften of beginselen van behoorlijk bestuur moet bevatten, alsook een omschrijving van de wijze waarop de desbetreffende regelgeving, voorschriften of beginselen naar het oordeel van de verzoeker geschonden worden.

Uit deze bepalingen volgt dat de verzoekende partijen in het kader van een vordering tot schorsing niet alleen een moeilijk te herstellen ernstig nadeel dienen aan te tonen, maar dat zij ook een ernstig middel moeten uiteen zetten. Als de verzoekende partijen er niet in slagen om een ontvankelijk ernstig middel te ontwikkelen, dan verwerpt de Raad de vordering tot schorsing.

2.

De bestreden beslissing heeft het administratief beroep van de verzoekende partijen onontvankelijk verklaard omdat hun beroepschrift geen omschrijving bevat van hun mogelijke hinder of nadelen zoals voorzien in artikel 4.7.21, §2, 2° VCRO. Het kan niet worden betwist dat dit een voor de Raad aanvechtbare “vergunningsbeslissing” is (zie memorie van toelichting, Parl. St., VI. Parl., 2008-2009, nr. 2011/1, blz. 195, nr. 570) en dat de verzoekende partijen belang hebben om deze voor hen nadelige beslissing aan te vechten.

Dit belang is echter noodzakelijk beperkt tot de vraag of het administratief beroep al dan niet terecht door de verwerende partij onontvankelijk werd verklaard.

3.

Om als derde belanghebbende bij de deputatie een georganiseerd administratief beroep tegen een beslissing van het college van burgemeester en schepenen te kunnen instellen vereist artikel 4.7.21, §2, 2° VCRO dat de beroepsindiener, als natuurlijke persoon of als rechtspersoon, rechtstreekse of onrechtstreekse hinder of nadelen moet kunnen ondervinden ingevolge de bestreden vergunningsbeslissing.

Artikel 1, §1 van het besluit van de Vlaamse Regering van 24 juli 2009 tot regeling van sommige onderdelen van de administratieve beroepsprocedure inzake stedenbouwkundige en verkavelingsvergunningen (Beroepenbesluit) vereist bovendien op straffe van onontvankelijkheid dat het beroepschrift een omschrijving van deze hinder en nadelen bevat.

Het besluit in de bestreden beslissing dat het beroepschrift geen omschrijving van de hinder of nadelen bevat, wat in het licht van artikel 4.7.21, §2, 2° en 3° VCRO en van artikel 1, §1 van het Beroepenbesluit tot de onontvankelijkheid van het beroepenbesluit moet leiden, dient dan ook als determinerend motief van de bestreden beslissing te worden beschouwd.

4.

De verzoekende partijen die dergelijke ‘onontvankelijkheidsbeslissing’ bij de Raad aanvechten dienen hun middelen te richten tegen het determinerend en draagkrachtig motief. Zij moeten aantonen dat de verwerende partij ten onrechte of op onregelmatige wijze heeft geoordeeld dat het administratief beroep onontvankelijk werd verklaard.

De grieven die de verzoekende partijen in hun verzoekschrift bij de Raad formuleren hebben geen betrekking op het hierboven vermeld determinerend motief van de bestreden beslissing, maar op de discussie ten gronde, met name de erfgoedwaarde van de Kapel, de Kapelberg en de omgeving van de Kapelberg.

De verzoekende partijen geven wel een uiteenzetting over de hinder en nadelen die zij menen te lijden als buurtbewoners en vertegenwoordigers van het algemeen belang en waaruit zij in die zin het recht putten om gedurende al die jaren te strijden voor het behoud van de *“uitstraling van de historische Kapelberg-site en de legendarische rust in Achel”*, doch dit zijn geen concrete grieven tegen het oordeel van de deputatie dat hun administratief beroepschrift geen concrete omschrijving van persoonlijke hinder en nadelen omvat.

De loutere verwijzing naar en overname in het verzoekschrift van de brief van 3 december 2013 die de verzoekende partijen in het kader van het schriftelijk hoorrecht aan de deputatie hebben gericht kan evenmin beschouwd worden als *“a) een omschrijving van de geschonden geachte regelgeving, stedenbouwkundige voorschriften of beginselen van behoorlijk bestuur, b) de wijze waarop de desbetreffende regelgeving, voorschriften of beginselen naar het oordeel van de verzoeker geschonden worden*, nu blijkt dat in dit schrijven ook voornamelijk gesproken wordt vanuit de ‘algemeen belang’ gedachte. In het onderdeel ‘hinder en benadeling specifiek voor huidige aanvraag’ wordt de visuele hinder en de problematiek inzake de parkeerplaats ook niet concreet gemaakt op de mogelijke persoonlijke hinder van de verzoekende partijen, maar opnieuw vanuit de optiek van het algemeen belang.

In zoverre de verzoekende partijen in hun verzoekschrift stellen dat er niet voldaan is aan de voorwaarden uit artikel 4.4.18, §1 VCRO, en in zoverre de verzoekende partijen ‘melding maken’ van artikel 4.7.23, §1 VCRO, betreffen deze ingeroepen schendingen aspecten die in de bestreden beslissing niet aan bod zijn gekomen omwille van het onontvankelijk bevinden van het administratief beroep. Deze vermeende schendingen zijn dan ook niet ontvankelijk, bovendien wordt ook niet omschreven op welke wijze de betreffende regelgeving door de bestreden beslissing zou zijn geschonden.

5.

Op de openbare zitting van 20 oktober 2015 verklaren de verzoekende partijen als grief tegen de bestreden beslissing dat zij door de deputatie niet meer mondeling werden gehoord omtrent hun hinder en nadelen. De verzoekende partijen verklaren dat zij niet zeker zijn dat deze grief in hun verzoekschrift vermeld staat.

In hun verzoekschrift bij de Raad maken de verzoekende partijen nergens melding van de schending van het hoorrecht als middel tegen de onontvankelijkheidsbeslissing van de verwerende partij. Zij formuleren dan ook een nieuw middel tegen de bestreden beslissing.

Een middel, zelfs als dat de openbare orde zou raken, moet echter in het verzoekschrift worden ontwikkeld, tenzij de grondslag ervan pas later aan het licht is kunnen komen. Het valt niet in te zien, en de verzoekende partijen argumenteren dit ook niet, waarom het onmogelijk was om de schending van het hoorrecht in het inleidend verzoekschrift aan te voeren. Een dergelijk nieuw middel kan niet voor het eerst op de openbare zitting worden aangevoerd.

6.

De Raad oordeelt, gelet op de hierboven gedane vaststellingen, dat de verzoekende partijen geen enkel ontvankelijk ernstig middel doen gelden tegen de bestreden beslissing.

De exceptie van de tussenkommende partijen is in de aangegeven mate gegrond.

7.

De Raad stelt echter ten overvloede vast dat de vordering tot schorsing ook doelloos en zonder nut is geworden nu het voorwerp van de bestreden beslissing, zijnde de sloop van twee woningbijgebouwen en het oprichten van een nieuw bijgebouw, doelloos is geworden. Het bakovenhuis en het andere bijgebouw werd reeds afgebroken en het woningbijgebouw werd inmiddels al opgericht. De tussenkomende partijen voegen enkele foto's aan hun nota toe waaruit de sloop en de bouw moeten blijken en dit alles wordt door de verzoekende partijen niet betwist, maar zij voegen er wel aan toe dat er nog geen ramen zijn geplaatst in het nieuwe bijgebouw. Dit laatste element is echter niet voldoende relevant om een eventuele schorsing nog te verantwoorden.

1. De Raad verwerpt de vordering tot schorsing van de tenuitvoerlegging van de bestreden beslissing.
2. De uitspraak over de kosten wordt uitgesteld tot de beslissing over de vordering tot vernietiging.

Hilde LIEVENS, voorzitter van de tweede kamer,
met bijstand van
Ingrid VAN AKEN, toegevoegd griffier.

Ingrid VAN AKEN

RvVb - 14